

Sygn. akt V CSK 331/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku U.K.
przy uczestnictwie M.K.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 listopada 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika
od postanowienia Sądu Okręgowego w O.
z dnia 19 stycznia 2017 r., sygn. akt II Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten nie narusza norm Konstytucji i pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Uczestnik postępowania zarzucił zaskarżonemu postanowieniu Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 19 stycznia 2017 r. naruszenie art. 233 § 1 i 2, art. 253, 316 § 1, art. 328 § 2, art. 382 i 391 § 1 k.p.c. - w różnych układach i zestawieniach, a wnioski o przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej uzasadnił

oczywistą jej zasadnością oraz występowaniem w sprawie istotnych zagadnień prawnych, dotyczących funkcji rozpoznawczej i kontrolnej sądu pierwszej instancji oraz sądu odwoławczego:

- czy spór dotyczący nieprzedłożenia oryginału dokumentu prywatnego pochodzącego od innej osoby niż strona zaprzeczająca prawdziwości dokumentu może być rozstrzygnięty na podstawie równorzędnego dowodu w postaci dokumentu prywatnego pochodzącego z tego samego źródła, jeżeli spełnia on równorzędne wymagania formalne oraz potwierdza treść oświadczenia,

- czy nieuwzględnienie przez sąd inicjatywy dowodowej strony opisanej w art. 253 zdanie drugie k.p.c. może być uznane za naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów oraz obowiązku wszechstronnego rozpoznania zebranego materiału dowodowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się w skardze kasacyjnej na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05).

Wskazane przez uczestnika postępowania kwestie nie mają cech istotnego zagadnienia prawnego w przedstawionym wyżej znaczeniu. Stwarzają co najwyżej pozór takiego zagadnienia.

Nie jest też spełniona przesłanka oczywistej zasadności wniesionej skargi kasacyjnej. W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni

przepisami prawa albo wydane zostało w wyniku dostrzegalnej potrzeby głębszej analizy jurydycznej błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Przytoczone we wniosku okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/2005, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 2004/06, i z dnia 24 lutego 2006 r., IV CSK 8/06).

Skarżący nie przedstawił przekonujących argumentów świadczących o występowaniu w sprawie tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Uszło jego uwagi, że zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Sąd Najwyższy jest związany dokonanymi przez sądy *meriti* ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

jw